

Sygn. akt II W 826/21

## WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2022 r.

**Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:**

Przewodniczący: **Sędzia Grzegorz Król**

Protokolant: **Iwona Wójcik**

przy udziale przedstawiciela K. w N.: //////////////

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2022 r. sprawy o wykroczenie

**D. G.** s. M. i D. z domu P.,

ur. (...) w N.

obwinionego o to, że:

w dniu 08 marca 2021 roku około godziny 13:00 w N. na ul. (...) na terenie przychodni (...) oraz na ul. (...) w rejonie posesji nr (...) poprzez wszczynanie awantur, utrudnianie pracy pracownikom przychodni (...) zakłócił porządek publiczny.

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **D. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 51 § 1 kw i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę grzywny w kwocie 400 (czterysta) złotych;

II. na zasadzie art. 118 § 1 pkt 1 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w postaci częściowych wydatków w kwocie 300 (trzysta) złotych i zwalnia od ponoszenia pozostałych kosztów,

III. na zasadzie art. 29 ust. 1 Ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. L. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów obrony udzielonej obwinionemu z urzędu.

**Sygn. akt II W 826/21**

## UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 września 2022 r.

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 8 marca 2021 r. w godzinach popołudniowych obwiniony D. G. przyszedł w towarzystwie (...) do Przychodni (...) w N. przy ul. (...). Znajdując się wewnątrz obwiniony wraz z kolegą nie ustawili się w kolejce lecz podeszli do jednego z pracowników gdzie D. G. usiłował wymóc przyjęcie do lekarza bez konieczności oczekiwania twierdząc, że Ł. R. umówiony był na godzinę 11.00. W momencie gdy spotkał się z odmową oraz została zwrócona mu uwaga, że nie posiada założonej maseczki ochronnej zasłaniającej nos oraz usta zaczął zakłócać spokój i porządek w przychodni.

/**dowód** – zeznania świadka P. C. k. 97-98, k. 19, zeznania świadka R. S. k. 21, zeznania świadka P. J. k. 98, k. 23/

Obwiniony podniesionym głosem i agresywnym tonem domagał się przyjęcia kolegi bez oczekiwania w kolejce, nie reagował na prośby o spokój, nie zastosował się do zasad panujących w przychodni dotyczących zasłonięcia ust i nosa murkowym a także badania temperatury i dodatkowo trzymany w dłoni telefonem komórkowym nagrywał całą sytuację. Zachowaniem tym zakłócał spokój w przychodni, zaburzał prawidłową jej pracę, nie reagował na uwagi personelu i pacjentów, którzy nie życzyli sobie utrwalania ich wizerunku.

**/dowód** – zeznania świadka P. C. k. 97-98, k. 19, zeznania świadka R. S. k. 21, zeznania świadka P. J. k. 98, k. 23/

Wobec zachowania obwinionego na miejsce został wezwany patrol Policji. Podczas interwencji prowadzonej przed budynkiem obwiniony podniesionym głosem utrudniał przeprowadzenie czynności, trzymając telefon w ręce twierdził, że wszystko nagrywa i prowadzi transmisję.

**/dowód** – zeznania K. J. k. 6, notatka urzędowa k. 1, materiał poglądowy k. 12-17//

Obwiniony nie jest upośledzony umysłowo, nie wykazuje zaburzeń psychotycznych, jego poczytalność nie budzi wątpliwości pomimo głębokich zaburzeń osobowości.

**/dowód** – opinia sądowo – psychiatryczna k. 77-81/

Obwiniony D. G. słuchany w toku czynności wyjaśniających (k. 33) nie przyznał się do postawionego mu zarzutu i odmówił składania wyjaśnień. Przed Sądem nie stawiał się (k. 97), w związku z czym postępowanie prowadzone było bez jego udziału.

W ocenie Sądu stanowisko obwinionego wobec postawionego mu zarzutu nie zasługuje na uznanie. Przeprowadzone postępowanie dowodowe a w szczególności przesłuchani świadkowie będący bezpośrednio obecni czy to na terenie przychodni czy też podczas interwencji w sposób niebudzący wątpliwości wskazali na jego zachowanie. Opis tego zachowania jest jednoznaczny, zawiera wszystkie charakterystyczne elementy dla przyjęcia zakłócania spokoju i porządku publicznego. Powołani świadkowie P. C. (k. 97-98, k. 19), P. J. (k. 98, k. 23) czy R. S. (k. 21) bardzo zbieżnie opisali sposób, w jaki robił to obwiniony – począwszy od wejścia na teren przychodni, domaganie się, czy też wymuszanie przyjęcia kolegi bez kolejki, nagrywanie, brak reakcji na prośby o spokój czy też brak maseczki ochronnej. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności tych zeznań, oczywiście zawierają one drobne różnice – np. kto prosił świadka P. C. o powiadomienie Policji, czy była to jego własna inicjatywa – co dotyczy okoliczności o drugorzędnym znaczeniu i nie podważa wiarygodności w stacji gdy każdy ze świadków opisywał wydarzenia ze swojej perspektywy. Z drugiej strony osoby te nie miały żadnego powodu do bezpodstawnego obciążania obwinionego, ich zachowanie w trakcie zdarzenia oraz późniejsze złożenie zeznań było reakcją na zachowanie obwinionego. Jest przy tym szczególnie ważne, że sposób postępowania obwinionego na terenie przychodni zrodził reakcję w postaci wezwania Policji. Wszak gdyby nic się nie działo, gdyby zachowanie obwinionego było zgodne z przyjętymi normami społecznymi – nie byłoby takiej potrzeby.

Podobnie Sąd dał wiarę świadkowi K. J., która będąc funkcjonariuszem Policji przyjechała w ramach interwencji. Jej zeznania odzwierciedlają zachowanie obwinionego przed budynkiem przychodni, które także utrwalone było kamerą oraz następnie w notatce urzędowej.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd uznał, że poczytalność obwinionego D. G. nie budzi wątpliwości opierając się w tym zakresie na opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 77-81). Jakkolwiek biegły sporządził opinię bez uprzedniego badania obwinionego to nie stanowiło to wady, która opinie tą by dyskwalifikowała. W szczególności niestawiennictwo obwinionego nie mogło blokować czynności dowodowej a biegły dysponował szeregiem danych z poprzednich badań – w tym badaniem z 6 września 2021 r. gdzie badany był w związku z podobnym zarzutem. W ocenie Sądu nieodległy termin tego badania od czasu popełnienia zarzucanego mu czynu a także dyspozycja przez biegłego dokumentacją medyczną dołączoną do akt umożliwiła wydanie opinii, której wnioski będą adekwatne do stanu faktycznego.

**Sąd zważył, co następuje:**

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni uzasadnia przypisanie obwinionemu D. G. czynu zarzucanego we wniosku.

Obwiniony w dniu 8 marca 2021 r. około godziny 13.00 w N. na ul. (...) na terenie Przychodni (...) oraz na ul. (...) w rejonie posesji nr (...) poprzez wszczynanie awantur, utrudnianie pracy pracownikom przychodni zakłócił porządek publiczny. Czynem tym zrealizował znamiona wykroczenia z art. 51 §1 kw. Z ustaleń faktycznych w sprawie, wynika, że obwiniony wchodząc na teren przychodni i domagając się przyjęcia kolegi przez lekarza bez kolejki, gestykulując przy tym, używając podniesionego tonu głosu, czy następnie w trakcie interwencji oraz demonstrując telefon, którym miał nagrywać wszystko – zakłócał porządek publiczny. Było to zachowanie godzące w przyjęte normy zgodnie, z którymi osoby w przychodni zachowują ciszę, spokój, nie przeszkadzają innym, oczekują w kolejce – jeżeli w taki sposób rozwiązane jest przyjmowanie przez lekarza. Natomiast obwiniony demonstrując swoje lekceważenie dla tych zasad – w sposób głośny i nachalny zamierzał uniknąć oczekiwania, naruszając spokój – liczył na szybsze przyjęcie i załatwienie kłopotliwych pacjentów. Jednocześnie wskazuje to na przemyślane działanie, świadome łamanie norm społecznych i prawnych. Także stopień dezorganizacji pracy wyrażony koniecznością wezwania Policji sprawia, że przypisany czyn jest zawiniony oraz społecznie szkodliwy. W ocenie Sądu stopień tych okoliczności jest znaczny i wymagał takiego ukształtowania sankcji, która skutecznie powstrzyma obwinionego przed podobnymi zachowaniami w przyszłości.

Uznając obwinionego D. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd na mocy art. 51 §1 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 400 złotych. W ocenie Sądu wskazana kara będzie adekwatna do wagi czynu, stopnia zawinienia oraz będzie na tyle dolegliwa, że uświadomi mu naganność postępowania. Zdaniem Sądu konieczność poniesienia finansowych konsekwencji postępowania będzie dla D. G. jednoznacznym wskazaniem dla konieczności poszanowania norm prawnych i społecznych.

Sąd zwolnił obwinionego od ponoszenia części kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa z uwagi na jego sytuację materialną oraz wysokość orzeczonej kary grzywny. Sąd ponadto zasądził koszt obrony według stawek urzędowych, obejmujących udział w rozprawie zakończonej w jednym terminie.